

Enrique Descayre Salgas

San Feliu de Guixols, 5 d'agost 1943.

Senyor Manuel Brunet
Figueres

Bon amic:

Amb la natural sorpresa, acabo de llegir a la premsa
d'avui, la trista nova de la mort del vostre fill Eudald. (a.C.s.)

Per un amic vostre de Figueres, vaig saber que l'havien
tingut greument malalt, però que ja en franca millora, havia
retornat en Nós l'humor characteristic, propi d'una tranquil·litat
espiritual retrabada. Secretament, vaig celebrar-ho moltíssim.
Dels dies no vaig saber-me res més, i precisament per això us
suposava lluny de feta angúnia.

No cal que us diqui, doncs, com avui, en aquesta hora
de malaltia per a la vostre fill que la Mort ha descobert
de sobte, m'adhereixo a la dolor tremenda que punxeix el
vostre cor de pare, i sabeu-me, pata més que mai, amic de veres,
dispost a quan de mi no plauvi disposar.

Prometo encomanar-lo a Déu, i m'ic a qui interessen
les dures i calamitats de la nostra vida. I per Nòs i la
nosta amada esposa, resignació cristiana, per a suportar aquest
calvari terrible que ens ataquen.

i Realment, el món que ens envolta és massa cruel,
per haver fet les nostres ànimes tant sensibles!

Aveu per aveu, però, no ens queda més consell que
el de saber-lo a la Glòria. Procurem imitar-li les virtuts,
única manera de poder alcançar -quan sigui hora- la seva
companyia.

Damb l'apreci i devoció de sempre, renovat aveu de
bell nou fel del que ens tormenta, sabeu-me vostre

F. Descayres

2/2.

Nerdaques, 3 y 5 - 1er.